

Kad dijete ne piše zadaću

Situacija

„Moje dijete zna sve izgovore za nepisanje zadaće. „Ne treba je još napisati.“, „Nema nikakve zadaće.“, „Zaboravio sam.“ Krajnji rezultat su loše ocjene jer ne piše zadaću.“

Razmislite

Za mnogu djecu je pisanje domaće zadaće radnja koja se nalazi vrlo nisko na ljestvici stvari koje bi željeli raditi. Imaju li izbora, pokušat će to izbjeći po svaku cijenu. Stoga je vaš posao da ih uvjerite da je domaća zadaća, bez obzira na njihov osobni stav prema tome, važna, potrebna i nešto o čemu se ne pregovara.

Rješenja

- Sastanite se s učitelj(ic)om kako biste potpuno razumjeli što se od vašeg djeteta očekuje i koliko vremena treba za pisanje domaće zadaće. Provjerite prati li vaše dijete nastavu dobro i je li jedini problem pisanje domaće zadaće. Katkad odbojnost prema pisanju zadaće ukazuje na veći problem u školi.
- Odvojite „sat za domaću zadaću“ kako biste i vi u to vrijeme sredili svoje papire i račune ili čitali novine. Sjedite za isti stol sa svojim djetetom. Odgovorite na pitanja ako je potrebno, ali se inače usredotočite na svoj posao. Vaša prisutnost potaknut će dijete da napiše domaću zadaću. Ako dijete „nema domaću zadaću“ to ne znači da nema sata za domaću zadaću. Samo mu racite da ste mu voljni dati jedan dodatni zadatak kako bi imao što raditi tijekom vremena predviđenog za domaću zadaću. Sigurno će se sjetiti nekog zadatka koji bi trebao napraviti.
- Zaposlite neko starije dijete (brata, sestru, možda susjeda) da vašem djetetu bude „trener za domaću zadaću“. To starije dijete može pisati svoju zadaću i istovremeno sjediti pokraj vašeg djeteta dok se piše zadaća. „Trener“ je na taj način blizu kako bi mogao odgovoriti na pitanja i pružiti pomoć.

Kako steći naviku pisanja domaće zadaće

Situacija

„Kad moje dijete treba napisati svoju domaću zadaću uvijek nastaje gužva i to mi oduzima mnogo energije. Kad donesu knjižice kući čini mi se da u njima nedostaje rubrika u kojoj bi se ocijenilo mene za zanovijetanje, preklinjanje, uvjeravanje i podsjećanje. Sigurna sam da bih dobila 5 za zalaganje, a 3 za rezultate.“

Razmislite

Vaša petica za zanovijetanje, preklinjanje, uvjeravanje i podsjećanje pokazuje da su vaša djeca ovisna o upravo takvom načinu usmjeravanja. Ako uložite određeni napor u promjenu rituala koje ste stvorili, otkrit ćete da djeca doista mogu preuzeti odgovornost za svoju domaću zadaću.

Rješenja

- Prepustite djeci odgovornost i vlasništvo nad domaćom zadaćom. Moraju jasno razumjeti da je to njihov posao i jedan od njihovih prioriteta. Vaš je posao da stvorite okruženje koje će pogodovati pisanju zadaće, a vi možete djelovati kao upravitelj i trener. Nemojte se previše uključivati u sam rad, jer što više odgovornosti preuzima roditelj, manje odgovornosti preuzet će sama djeca.
- Odredite uobičajeno mjesto i vrijeme za pisanje zadaće.
- Stvorite ugodno okruženje za pisanje zadaće. Neka stol bude čist i slobodan, a na dohvat ruke neka bude sve što je potrebno. Nemojte mu u to vrijeme prigovrati, žaliti se ili ga koriti. Neka djeca rade bolje ako je u pozadini lagana glazba ili uz otvoren prozor radi svježeg zraka. Nekoj djeci lako popušta pozornost i trebaju potpuni mir. Pokušajte otkriti što najbolje odgovara vašem djetetu. To ne mora biti nužno ono što i vama odgovara. Okruženje treba odgovarati osobnosti vašeg djeteta.
- Izbjegavajte nagrade i kazne vezane uz domaću zadaću. To samo odvlači pozornost od procesa učenja i stvara dodatni stres kod djece koja pokušavaju izbjeći kazne i zaslužiti nagrade. Ili, što je još gore, dijete shvati da kazna i nije tako strašna, a nagrada nije tako dobra da bi se za nju potrudilo, i nastavi raditi po svome.

Neuredna zadaća ili zadaća napisana na brzinu Situacija

„Moje se dijete jako žuri pišući zadaću. Radi neuredno i nemarno. Znam da je sposobno bolje obaviti taj posao.“

Razmislite

Mnogo djece gleda na zadaću kao na prekid svih zabavnih stvari koje su željeli raditi nakon škole. Neka djeca na to gledaju kao na neumorno ponavljanje stvari koje su već radili u školi. U oba slučaja, rezultat je žurba i nastojanje da se s tim što prije završi.

Rješenja

- Odredite minimalno vrijeme za pisanje zadaće. Namjestite sat i recite djetetu da ne može ustati dok se sat ne oglasi. Ako završi sa zadaćom dajte mu dodatnog posla kako bi ispunilo ostatak vremena. (Napravite radne listove kopirajući tipove zadataka kakvi se pojavljuju u zadaći, ili zatražite od djeteta da sastavi rečenice od zadanih riječi.)

- Prenesite na dijete svoj stav da je zadaća nešto važno. Pogledajte što je dijete napravilo kad završi s pisanjem zadaće. Pozitivno govorite o stvarima koje su dobro napravljene. Pokažite veliko zanimanje, pitajte ga o poslu i neka zna da vam je njegov rad važan. Pozitivna pažnja često može djeci pružiti potreban poticaj da poboljšaju rezultate svoga rada.
- Djeca koja se dosađuju često će to kompenzirati tako što će nemarno raditi. Pitajte učiteljicu je li to možda problem kod vašeg djeteta.
- Djeca koja imaju mnogo izvannastavnih aktivnosti često su prenatrpana i prebrzo rade kako bi stigla obaviti sve što moraju. Ako je tako, neka dijete izabere jednu aktivnost na koju će se usredotočiti, a ostale neka ostavi za neko drugo vrijeme (ljetni odmor).

Perfekcionizam

Situacija

„Mojem djetetu treba mnogo vremena za pisanje domaće zadaće. Mnogo briše i frustriraju ga i najsitnije greške. Ne želim ga poticati da bude nemarno, ali smatram da postoji vrijeme kad bi trebalo jednostavno napisati zadaću bez opsesivnog razmišljanja o svakom slovu koje napiše.“

Razmisлите

Postoji niz razloga zbog kojih djeca mogu razviti bolest perfekcionizma oko domaćih zadaća. Pomoglo bi kad biste uspjeli pronaći razlog zbog kojeg vaše dijete to čini. Je li to karakteristično za njegovu osobnost? Dobiva li zbog ovakvog ponašanja neprimjerenu pažnju? Je li zbunjeno i ne snalazi se ili koristi perfekcionizam pri pisanju domaće zadaće kako bi odugovlačilo s poslom koje ne voli ili ne razumije? Bez obzira na razlog, osmišljavanje i provedba plana ključna je za prevladavanje ovakvog ponašanja.

Rješenja

Ako se vaše dijete u školi ne ponaša na isti način, moguće je da kod kuće dobiva previše pažnje povezane s domaćom zadaćom. Recite djetetu da se domaća zadaća smatra vježbom. Razgovarajte s njim o cilju zadatka koji je dobilo. Razgovarajte s njim o „prioritetima“. Budite u blizini kako biste mu mogli odgovoriti na pitanja, ali mu nemojte visjeti nad glavom. Ako vas nešto pita, dajte mu jednostavne, određene odgovore bez spominjanja onog dijela zadaće koji je već napravilo. Ako vi niste stalno uz njega, jedino koje će osjećati posljedice takvog gubljenja vremena bit će ono kad dijete otkrije da doista može napisati zadaću u kraćem vremenu, a s manje perfekcije, i uz to dobiti dobre ocjene, bit će sigurnije i radit će brže.

Umjesto da mu govorite: „Prestani to raditi tako dugo!“, ponudite mu poticaj da završi upotrebljavajući tehniku „ako-onda“: „Ako završiš sa zadaćom prije 17:00 sati, onda ćemo se igrati dok ne počnem pripremati večeru.“

Izbjegavajte rečenice koje se odnose izravno na dijete, poput: “Ne trebaš to izbrisati i pisati ponovo. „Umjesto toga pričajte o sebi: “Kad bi to bila moja zadaća, ja bih to ostavio upravo tako i išao dalje.“